

bygning i de tilfælde, hvor boligtilsynet har meddelt forbud mod benyttelse af denne.

Efter ændringsforslaget åbnes der adgang for boligtilsynet til, undtagelsesvis og i særlige tilfælde, at forlænge denne frist med indtil yderligere 6 måneder.

Det skal præciseres, at det forudsættes, at en sådan forlænget frist kun finder anvendelse i ganske særlige tilfælde, og der tænkes herved først og fremmest på den situation, at det skulle vise sig umuligt for kommunalbestyrelsen at genhuse alle beboerne fra bygningen inden for fristen på 6 måneder.

Til nr. 15.

Af hensyn til genhusningen må fristen på 6 måneder udvides til 12 måneder.

Til nr. 16.

Skandalen omkring de gennemførte huslejeforhøjelser, der ikke bare var fire gange så store, som forligspartierne på forhånd påstod, men som lejerne endda ikke har fået noget for, og som kapitaliseres i ejendomspriserne og fordyrer saneringen, bør ikke følges op med finansieringsbestemmelser for brandsikringen, der i realiteten betyder, at lejerne nu yderligere skal betale for de allernødtørftigste sikkerhedsforanstaltninger, som ejerne burde være forpligtet til at iagttage.

Ændringsforslaget tager sigte på, at brandsikringen betales af disse huslejeforhøjelser, og i modsætning til ministerens forslag bestemmes det, at opretningskontoen kun må anvendes til dækning af ydelser på brandsikringslån, såfremt lejeforhøjelserne i øvrigt ikke slår til. Begrundelsen herfor er, at netop de ejendomme, hvor opretningskontoen i forvejen er mest utilstrækkelig i forhold til behovet, vil kræve de relativt største brandsikringsudgifter, hvorfor det må anses for helt uacceptabelt fortrinsvis at kræve opretningskontoen anvendt til dette formål.

Til nr. 17.

Der er i loven åbnet rigelig adgang for finansieringen af de påbudte brandsikringsforanstaltninger, herunder også om specielle kommunegarantier. Fremskridtspartiet finder det derfor ikke påkrævet at yde yderligere offentlige lån eller tilskud.

Til nr. 18.

Det erkendes af alle, at genhusningsproblemets løsning bliver afgørende for, om loven kan bringes til at fungere. I forvejen er der betydelige genhusningsproblemer i forbindelse med det genhusnings-

behov, der følger af almindelig sanering. Nu kommer hertil, koncentreret i en forholdsvis kort periode, et meget mærkbart ekstragenhusningsbehov.

Efter de oplysninger, der er forelagt udvalget bl. a. fra grundejerforeningerne, er der ingen ud-sigt til, at dette genhusningsbehov kan dækkes, i hvert fald ikke uden indførelse af genhusningspligt.

Ministereren har på forhånd afstået fra at søge en sådan pligt gennemført, idet han har skønnet, at forslag herom ikke kan samle politisk flertal. Da mulighederne for at opfylde lovens hensigter imidlertid står og falder med, at genhusningsproblemet løses, bør det efter mindretallets mening ikke afhænge af et skøn, om dette problem bliver løst. Det er nødvendigt at konstatere ved en afstemning, om et flertal vil modsætte sig, at der skabes de nødvendige forudsætninger for, at loven kan fungere.

Det skal understreges, at de almennyttige bolig-selskaber i forvejen er pålagt genhusningsforpligtelser i betydeligt omfang i forbindelse med det behov, der følger af den almindelige sanering. Det er alligevel fundet rigtigt at inddrage dem også til løsning af denne mere specielle opgave.

Men derudover er det nødvendigt at inddrage de privatejede beboelsesejendomme, dels for at opnå tilstrækkelig kapacitet, dels fordi mange udsaneres ønske om at forblive i kvarteret for de typiske saneringsområders vedkommende kun kan opfyldes ved genhusning i den privatejede boligmasse.

Genhusningspligten for private grundejere knytter sig efter dette forslag kun til denne specielle opgave. Det giver mulighed for nyttige erfaringer med henblik på vurdering af, om en sådan pligt bør gøres mere almen.

Til nr. 19.

Efter ændringsforslaget kan kommunalbestyrelsen udbetale et beløb til den, der formidler genhusning, hvorefter denne kan stille en del af beløbet til rådighed for udlejeren. Beløbet skal ses som vederlag for det praktiske genhusningsarbejde og for det besvær, der påføres udlejeren i forbindelse med genhusningen. Det er tanken at godkende disse beløb udbetalt med indtil 900 kr. for hver gennemført genhusning. Halvdelen af beløbet fore-slås stillet til rådighed af staten.

Til nr. 20.

Det må ikke anses for rimeligt, at beløb til brandværnsforanstaltninger vil få en fortrinnsstilling forud for andre panthavere i ejendommene. Dette